

The Beginning

ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงหลายร้อยคนในชุดยูนิฟอร์มของ มาร์กไฮสกูลกำลังรายล้อมรอบตัวฉันด้วยสีหน้าตะลึงงัน O_O 'ยัยวาวา' ที่เคยเป็นผู้หญิงธรรมดาๆ ไม่มีใครสนใจ เพียงเสี้ยววินาทีที่หนุ่มสุดอันดับหนึ่งของโรงเรียนอย่าง 'เคลวิน' มาไพล่อยู่ตรงหน้า ฉันก็กลายเป็น คนดังในโรงเรียนนี้ทันที!

โธ่มายก็อด นั่น เขากำลังจะพูดอะไรออกมาแล้ว!!

"ฉันชอบเธอ มาเป็นแฟนกันมั้ย"

"O_O!"

"กรี๊ดๆๆๆ!!!" พวกนักเรียนหญิงกรี๊ดร้องเสียงดังลั่นพร้อมกระโดดเท้าไปมาอย่างไม่พอใจสุดๆ

"นะ...โอเคมัย"

สาบานได้ว่าหนังสือการ์ตูนเรื่องที่ฉันเพิ่งอ่านจบไปเมื่อคืนมีเหตุการณ์แบบนี้เต๊ะๆ!

"ก็ได้"

พอนางเอกตอบกลับไปอย่างนั้น เธอก็ได้เป็นผู้หญิงที่โชคดีที่สุดใน

▼

โรงเรียน ใครๆ ก็พากันอิจฉาเธอ พระเอกชอบในความใสซื่อและความ เป็นธรรมชาติของเธอที่ไม่ต้องเสแสร้งเวลาอยู่ใกล้ๆ และเขาก็มองว่าเธอ มีความพิเศษเล็กๆ ที่แตกต่างจากผู้หญิงคนอื่น ฉะนั้นถึงแม้ว่าเขาจะ หล่อลากและดังระเบิดระเบือแค่ไหน เขาก็จะหยุดหัวใจไว้ที่ยัยป้อน่ารัก อย่างเธอแค่คนเดียวเท่านั้น >< อ้างงงงง~ แค่คิดก็เขินแล้วอะ!

"นี่ เธอมีสมอกรีเปล่า ตอบรับง่าย ๆ แบบนี้ได้ไง"

...

'เธอมีสมอกรีเปล่า'

หูฉิ้นผาดไปหรือเปล่าเนี่ย!

"=O=;" ทุกคนยืนอึ้ง

"(' ' ;)" ส่วนฉิ้นก็ยืนทำหน้าโง่

ทันใดนั้นเองเสียงหัวเราะก็ดังขึ้น...

"ฮ่าๆๆ ก็ากกกกกกก >O<!" พวกเพื่อนๆ ของเคลวินเดินแหวก วงล้อมเข้ามาก่อนจะเฉลยให้ทุกคนเข้าใจ "ก็บอกแล้วไงว่าผู้หญิงหน้าไหน ก็เขี่ยเสตทั้งนั้นแหละโวย แกแพ้พนันแล้วไอ้เคล โคนเลย โคนเลย! ^O^ วะฮ่าๆๆ!"

"อะไรกันเนี่ย แกดั่งกันหรือหะ" พวกนักเรียนหญิงซุบซิบเสียง ดังระงมก่อนจะพากันหัวเราะคิกคัก

มีแต่ฉิ้นที่ยืนก้มหน้าก้มตาเป็นตุตลกอยู่...

"นี่ เธอรู้จักฉิ้นหรือไปถึงยอมคบเป็นแฟนง่าย ๆ --"

"เคลวิน..." นายเป็นถึงหนุ่มฮอตของโรงเรียน ฉิ้นก็ต้องรู้จักอยู่แล้ว!

"แต่ฉิ้นไม่รู้จักเธอ -- เธอคิดว่าตัวเองเป็นนางเอกในหนังสือการ์ตูน หรือไง ไอ้การมาสารภาพรักในโรงเรียนทั้งที่ต่างฝ่ายต่างไม่เคยคุยกันเลย เนี่ย ปัญญาอ่อนชะมัด"

=()=~ ฉิ้นยืนนิ่งเหมือนวิญญูณออกจากร่างเพราะคำพูดที่แสน จะพญาหมาของหมอนั้น

กรอดๆ ☹

ขืนหมอนั้นว่าฉิ้นอีกประโยคหนึ่งละก็ ฉิ้นจะไม่ทนยืนอยู่เฉยๆ แล้ว

นะ!

"แล้วอีกอย่าง..."

"นี่! ฉันทโผล่ขึ้นตัดบทพูดของเขาอย่างหมดความอดทน "แล้วนายเห็นขามันงอกออกมาจากหัวของฉันหรือไง!!"

"=O="! ทุกคนถึงกับผงะไป

"พูดอย่างกับนายมีสมอง! คนมีสมองที่ไหนจะเอาเวลาว่างมาพินันเรื่องควายๆ แบบนี้ ☹"

"อ้าวว~ ('O')('O')('O')('O')" พวกเพื่อน (เกเรียนๆ) ของอิตาเคลวินต่างหน้าเสียวกันไป

"แล้วเธอตอบรับเป็นแฟนฉันทำไม"

"มันเรื่องอะไรที่ฉันต้องบอกนาย ☹"

"กรี๊ดๆๆ ปากตีนักนะยัยนี่!" พวกแฟนคลับของเคลวินโวยวายกันใหญ่ ฉันทรู้ว่านี่เป็นครั้งแรกที่ฉันออกตัวแรงขนาดนี้ แต่ตอนนี้ทุกอารมณ์มันเบรกไม่อยู่แล้วจริงๆ!

"นายไม่รู้จักฉันใช่ไหม... วันนี้ก็รู้จักไว้ซะ ฉันทชื่อวาวา และฉันทคนนี้จะทำให้นายหลงรักฉันให้ได้ นายจะต้องเสียใจกับสิ่งที่ทำกับฉันทในวันนี้!!" ว่าแล้วก็ก้าวเข้าไปประจันหน้ากับเขา

"นายมัน... เอฟ-ยู-ซี-เค!!!"

พลັก!

พร้อมทั้งจงใจเดินไปกระแทกไหล่เขาแรงๆ เป็นการส่งท้าย!

1

เอี้ยดดดดด!

รถเมล์เบรคอย่างกะทันหันจนผู้โดยสารที่ยืนจับราวอยู่เซไปทางเดียวกัน

"เค้าทำให้ฉันทกลายเป็นตัวตลกต่อหน้านักเรียนเป็นร้อยๆ คน!" ฉันทยังคงยืนบ่นไม่เลิก แม้ว่าจะถูกเบียดจนกระโปรงบิดเบี้ยวไปแล้วก็ตาม

--^

ขณะนี้ฉันอยู่ระหว่างทางกลับบ้านและกำลังสนทนาอย่างเมามันกับเพื่อนสนิทซึ่งเป็นฝาแฝดกันทั้งสามคนคือยัยมะเหมี่ยว ยัยมะหมี และยัยมะหมีว พวกหล่อนเรียนอยู่ที่โรงเรียนสตรีศรีควา ฉันสนิทกับยัยพวกนี้ตั้งแต่ตอนเรียนที่เดียวกัน จนเมื่อปีก่อนฉันย้ายมาเรียนที่มาร์กไฮสกูล โรงเรียนฝั่งตรงข้ามกับโรงเรียนสตรีศรีควา ฉันก็สามารถเจอยัยฝาแฝดทั้งสามได้แค่ช่วงขึ้นรถเมลล์ไปกลับโรงเรียนเท่านั้น และตั้งแต่มาเรียนที่นี้ฉันยังไม่มีเพื่อนสนิทเลยสักคน พอเกิดเรื่องวันนี้ขึ้นมาอีก ฉันก็ตระหนักได้ทันทีว่าไม่น่าย้ายมาเรียนที่มาร์กไฮสกูลเลยจริงๆ T_T

//

"แล้วทำไมเค้าถึงแกล้งแกละ โหนบอกว่าไม่เคยคุยกันไง O_O" ยัยมะเหมี่ยวถามน้ำเสียงตื่นเต้น

"ฉันมันขวยเองที่เดินผ่านตอนนั้นพอดี"

"หุย อะไรกันเนี่ย~ แก่โคตดีละสิไม่ว่า พวกเรายังไม่เคยคุยกับเคลวินเลยนะ นักเรียนโรงเรียนสตรีศรีควาล้วนอยากออกเดทกับเค้าทั้งนั้น และต่อให้เค้าแค่แกล้งเล่นๆ ก็เถอะ ฉันยอม! >_<"

"มีแต่แกเท่านั้นละยัยมะเหมี่ยวที่ยอม --*"

"ฉันก็ยอมนะ (. .)" ยัยมะหมีหันมาท้วง

"ฉันด้วย (. .)" และตามด้วยยัยมะหมีวอีกคน

"=_;;"

ฉันหมดคำพูด...

"เออเนี่ย เคลวินเค้าดังมากเลยไม่ใช่หรอ อย่างนี้พวกแฟนคลับของเค้าจะไม่เล่นงานแกตายหรือยัยวาวา O_o"

"ฉันไม่รู้ ฉันด่าหมอนั้นไปแล้วว่าเอฟ-ยู-ซี-เค TOT"

"อะไรนะ!!!" ยัยฝาแฝดทั้งสามอุทานเสียงดังพร้อมกัน

"ก็ตอนนั้นมันโกรธมากนี่นา..." ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ ฉันอยากจะปล่อยให้เขาแกล้งแล้วก็แค่เดินออกมาจากตรงนั้นเงียบๆ ฮือออ พรุ่งนี้หรือวันข้างหน้า ชีวิตในโรงเรียนของฉันอาจจะไม่สงบสุขอีกต่อไปแล้วก็ได้ TTOTT~

"อ้อ~ แกระวังตัวไว้ให้ดีนะยัยวาวา ฉันได้ยินมาว่าพวกนักเรียนหญิงของมาร์กไฮสกูลนะแรงเอาเรื่อง มีอะไรรีบโทรเรียกเลยนะ เดี่ยวพวกฉันจะป็นกำแพงเข้าไปช่วยแกลง -^-!"

"พวกแกอย่าเพิ่งคิดไปถึงขั้นนั้นสิ ฉันไม่ได้อยากมีเรื่องเลยสักนิด"

"อืม...เพราะเคลวินเป็นคนไม่แคร์ใคร ก็เลยยังไม่มีแฟนหรือเปล่านั้น"

"จะบ้าหรือยัยหมี! ฉันได้ยินว่ามีพวกนักเรียนหญิงมาสารภาพรักกับเค้าทุกวันเลยนะ แต่เค้ากลับไม่สนใจใครเลย -O-"

"เค้ามีแฟนแล้วหรือ!" ยัยมะหมีรีบยื่นหน้าเข้ามาถาม

"ยังหรือก แต่ได้ยินว่าเค้ามีคนที่ชอบอยู่แล้ว"

"จริงงะ T_T"

"อ้อ TAT"

"U.U"

แล้วทำไมพวกหล่อนต้องพร้อมใจกันทำหน้าที่เซิร์ฟแบบนั้นด้วย -*-

"นี่พวกแกเป็นนักเรียนของสตรีหรือจริงๆ รีบเล่า รู้เรื่องของกลุ่มฮอตมาร์กไฮสกูลดีกว่าฉันซะอีกนะ -_-+" ฉันหันไปปรายตามองยัยฝาแฝดทั้งสามด้วยความหมั่นไส้

"ให้ทำยังไงได้เล่า สตรีหรือความเป็นโรงเรียนหญิงล้วน ฉะนั้นทุกความสนใจจึงพุ่งไปที่นักเรียนชายของโรงเรียนแก้อย่างช่วยไม่ได้ >O< ฮีๆ"

"เออเนี่ย! วันนี้นะอะไร แกจำได้มั๊ย" ยัยมะเหมียวโพล่งขึ้น

"วันอังคาร -.-"

"วันนี้เป็นวันสำคัญของครอบครัวแกลงนะ!!"

"เออใช่ จริงด้วย! ฉันจะได้เจอพี่ชายคนใหม่ O_O"

"ให้ตายสิ แกกลั้วลิ้มจริงๆ หรือเนี่ย มันสำคัญมากนะ -*-"

อ้ากกกกกกก เกือบลิ้มไปแล้วสิเรา!

อาทิศย์หน้าแม่ของฉันก็จะแต่งงานกับผู้ชายคนหนึ่งที่ชื่อเดวิส (พ่อของฉันเสียไปตั้งแต่ฉันเด็กๆ) ลุงเดวิสมีลูกชายคนหนึ่งซึ่งเขาจะย้ายเข้ามาอยู่ในบ้านของฉันวันนี้!

ตายแล้ว นี่ถ้าลูกชายของลุงเดวิสไปถึงบ้านก่อนที่ฉันจะกลับไปถึงละ

ก็ ฉันต้องโดนแม่ดูแน่ๆ เลยอะ แม่บอกว่าเขาเรียนโรงเรียนเดียวกับฉันด้วย แสดงว่าเวลาเลิกเรียนก็ต้องตรงกัน นี่ฉันเสียเวลานั่งเฝ้าที่กับยัยฝาแฝดทั้งสามที่ร้านไอศกรีมอีกเป็นชั่วโมง อ้ากกกกกกกก โดนแม่ป่นหูขาแน่เลย! =()=

"หลีกๆๆ ฉันจะลงป้ายหน้าแล้ว!"

"ยะ ขอให้พี่ชายคนใหม่ของแกหล่อเท่าคิมแจจุงเลยนะ *O**"

"ฉันเดาว่าเค้าน่าจะตัวสูงๆ แขนขาดีบๆ หัวฟูนิดๆ แล้วก็ใส่แว่นกรอบทองเขาสัตว์แบบไม่มีรสนิยม"

"ทำไมอิมเมจเค้าในหัวแกมันฟังดูแยขนาดนั้น =_="

"แล้วแกคิดว่าฉันจะได้พี่ชายเป็นเทพบุตรสุดหล่อรีง -*- ร้อยทั้งร้อยต้องออกมาในแบบน้ำตาตกในทั้งนั้นแหละ"

"เออนะ =_=";

อึ้ยดดด!

แล้วคนขับรถเมลล์คันประจำก็เหยียบเบรกจนสุดแรงเหมือนทุกๆ ครั้ง ผู้โดยสารที่ยืนจับราวอยู่ต่างเซไปทางเดียวกันอีกรอบ ฉันที่อยู่ในสภาพผมเผ้ากระเซอะกระเซิงเบียดคนลงมาจากรถได้ในที่สุด

เฮ้อ! ใหมันได้อย่างนี้ทุกทีเซ ☹

"เฮ้ยยวาวา พู่วุ่นี่เจอกันนะ 〰〰" ยัยฝาแฝดทั้งสามตะโกนบอกทางหน้าต่างรถเมลล์พลางโบกมือบ้ายบาย

ฉันพยักหน้าให้ก่อนจะหันหลังรีบวิ่งเข้าไปในหมู่บ้าน พอหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาดูเวลาก็พบว่าเกือบห้าโมงครึ่งแล้ว สาธุ ขออย่าให้ลูกชายของลุงเดวิสเป็นพวกเด็กเนิร์ดที่ชอบกลับบ้านตรงเวลาเลยนะ ไมอย่างนั้นแม่ได้เอาตะหลิวฟาดหัวฉันแน่ๆ TAT

ตึกๆๆ

ฉันวิ่งผ่านประตูรั้วสีขาวไปยังหน้าประตูบ้าน ก่อนจะเอื้อมมือไปหมุนลูกบิดเปิดประตู

อึ้ยดดด...

หัวสมองตีบตัน

"แม่คะ หนูกลับมาแล้ว...!!!"

○_○!!!

...

...!!

"เฮอ..." ร่างสูงที่ยืนเปลือยท่อนบนอยู่ตรงหน้าเอียงเสียงนุ่มๆ หยดน้ำเล็กๆ เกาะอยู่บนแก้มอกเนียนเช่นเดียวกับบริเวณกล้ามเนื้อที่เขายกมือขึ้นมาอีผมอันเปียกชื้น เจ้าของนัยน์ตาสีเทาเข้มมองฉันที่ยืนอึ้งก่อนจะลอบยิ้มออกมาเล็กน้อย "ไง...เร้าใจล่ะสิท่า"

คะ...

คะ...

เคลวินนนนนนนนน!!!

หนุ่มฮอตอันดับหนึ่งของมาร์กไฮสกูลยืนเปลือยท่อนบนอยู่ในบ้านของฉัน!!!

"..."

แข็งขาขยับไม่ออก ปากเป็กรูปเป็นไปหมดแล้ว...

"ฮี่... ล้อเล่นรึเงเนี่ย" เขาทำหน้าตาแบบ "ไม่อยากจะเชื่อเลยว่ะ" พอเห็นฉันยืนอึ้งไม่หาย น้ำเสียงของเขาก็เลยฟังดูซีเรียสขึ้น "เธอเป็นลูกสาวของคุณน้ำจริง ๆ เหรอ"

"..."

ฉันยืนตัวแข็งที่อรวรรกับกำลังจ้องดวงตาของเมดูซ่า...

"แล้วจะเข้าบ้านมั๊ย -_-"

"..."

ในหัวสมองว่างเปล่า ต่อให้มีพายุเฮอริเคนอยู่ในนี้ก็ยังไม่รู้สึกอะไร...

"เฮ้ เข้าบ้าน!"

ขวิบ

เคลวินกระชากแขนดึงตัวฉันให้เดินผ่านกรอบประตูเข้ามาในบ้าน

"นะ... นาย ○_○"

แว๊กกกกกก! ฉันยังคงสับสนกับความเป็นไปได้ที่หนุ่มฮอตจะมา

14

เปลือยท่อนบนในบ้านของฉัน มันคืออะไร คืออะไร้ายยย!!

"ยื่นเป็นเบืออยู่ได้ ฉันหนาวนะ" เคลวินหันมาสบตาค้นแบบอึ้งๆ ฉันก้าวถอยหลังหนีเจ้าขอร่างเกือบเปลือยที่ดวงตาทั้งสองข้างของเขายังคงจับจ้องฉันอยู่ ให้อายสิ ฉันเป็นบ้าไปแล้วหรือไงนะ จะมองแมงอกเขาให้ทะลุไปถึงไส้หลังเลยใช้มั้ยยย หยุดๆๆ หยุดมองเดียวนี่นะยัยวาวา! ตึก!

ฉันก้าวถอยหลังหนีเขาจนแผ่นหลังชิดกับผนังข้างๆ ประตูอย่างจนมุม

"มองอะไรนั้กหนา... ฮี?" ริมฝีปากนั้นแทบจะกระซิบบ่อยข้างๆ ใบหูกลั่นหอมจากตัวเคลวินชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ ร่างที่เกือบเปลือยเปล่าเคลื่อนเข้ามาใกล้จนแทบติดกับตัวฉัน ฉันหลับตาปี เบือนหน้าหนีไปอีกทาง กรีดๆๆๆ อย่าเข้ามาใกล้กว่านี้นะ!

อย่าบอกนะว่าเขาจะ...

ตรงผนังข้างๆ ประตูนี้มันไม่เอ็กซ์ไปหน่อยหรือ อ้ากกกกกกกกก!! ฟีบ!

แขนยาวๆ ของร่างสูงเอื้อมมือไปดึงเสื้อเซ็กซี่ขาวที่แขวนอยู่ด้านหลังฉัน

"เอ๋? (' ')" ฉันลืมหัดขึ้น เงยหน้ามองเรียวกางของเคลวิน เขาปรายตาลงมามองตอบก่อนจะจ้องใจแลยะอึ้งที่มุมปากให้เห็น

"ฮี... คิดว่าฉันจะจูบเธอหรือไง"

"..."

"ในหัวเธอมีแต่ทุ่งดอกไม้สินะ ยัยเพ้อเจ้อ"

...

...!

...!!!

กะ...กร้าชชชชชชชช!!!

"แม่ๆๆ" ฉันโวยวายเรียกแม่พลางกระวีกระวาดสวท้าวอย่าง

รวดเร็วเข้าไปในห้องครัว

โธ้ย จะบ้าตาย เมื่อกี้มันเกิดเรื่องอะไรขึ้นเนี่ย บอกทีซิว่าฉันกำลังสติแตกเรื่องอะไรที่โรงเรียนเมื่อตอนเย็นมากไป ก็เลยเก็บใบหน้าของอิตาเคลวินมาแปะอยู่บนหน้าพี่ชายคนใหม่ของฉันໄໝ້໋

กรี๊ดดดด ดิ่งคิดก็ยิ่ง... ขอน้ำลายพุ่มปากตอนนี้เลยໄໝ້໋ TOT!

"เพิ่งกลับมาถึงเหอวาวา! -*-" ทันทีที่เห็นฉัน แม่ก็หันมาดูเลย

"พอดีหนูอยู่คุยธุระกับเพื่อนเพลินไปหน่อย แต่แม่คะ..."

"บอกแล้วไม่ใช่เหอว่าวันนี้เป็นวันสำคัญให้รีบกลับมาเร็วໄໝ້໋ แล้วนี้ดูสิ เห็นໄໝ້໋ พี่ชายเค้ายังมาถึงก่อนเราอีกนะ เจอกันครั้งแรกก็ทำให้เค้าวินใจเห็นความไม่เอาไหนของเราซะแล้ว แทนที่จะรีบกลับบ้านมาช่วยแม่เตรียมทำอาหารให้แขกคนสำคัญ... ฮอดๆ"

บ่นหูซาจริงๆ ด้วย เห็นໄໝ້໋ละ U_U

"แล้วนี่เราเจอพี่ชายรียัง เค้าน่าจะอาบน้ำเสร็จแล้วนะ เพราะเมื่อกี้อย่างเดินเข้ามาหาแม่ในครัวอยู่เลย เอ้านี้ ยกแกงสองชามนี้ไปวางบนโต๊ะทานข้าวไป แล้วอย่าลืมทำความสะอาดรู้จักกับเคลวินด้วยซะละ"

"คะ...เคลวิน!!!"

กรี๊ดดด ชื่อนี้จริงๆ ด้วย ชัวร์เลย! ไม่ผิดแน่! ไม่ใช่แค่ฝันไป หมอนั่นมีอยู่จริงง TOTT

"จะตะโกนทำไม --^"

"นะ...หนูเจอเค้าที่โรงเรียนและ..."

"ก็ดีแล้วนี่ แสดงว่าพี่ชายเค้ารู้จักเราด้วยละสิ ต่อไปนี้มีอะไรจะได้คุยกันมากขึ้นໄໝ້໋ ไปໄໝ້໋ ยกแกงสองชามนี้ออกไปที่โต๊ะทานข้าวได้แล้ว เดียวแม่ทำนี่เสร็จแล้วจะรีบตามออกไป"

แม่พึ่งหนูให้ครบสักประโยคหนึ่งไม่ได้เลยเหอเนี่ย

"T_T!!"

"เอ้า ยืนทำหน้าแบบนั้นอยู่ทำไม -O-^"

"TOT" หนูช่วยแล้วอะ!

ทำไมเคลวินต้องมาเป็นพี่ชายคนใหม่ของหนูด้วย อ้ากกกกก!

Snow Prince กรีดตด ต้องรักให้ได้ผู้ชายคนนี้!

"ยังจะยืนนิ่งอยู่อย่างนั้นอีก --+"

"U_U" แม่ ชีวิตหนูจบสิ้นแล้ว...

"ยัยวาวว!"

"ค่าๆ หนูไปแล้วก็ได้" ฉันทานรับแล้วรีบยกแกงสองชามออกไปที่โต๊ะทานข้าวแต่โดยดี

ใกล้ๆ กับโต๊ะทานข้าวเป็นโซฟาและเคลวินก็กำลังนั่งดูโทรทัศน์อยู่ตรงนั้น ไม่อยากจะทำอะไรเลยที่ฉันกำลังเดินย่องอยู่ในบ้านของตัวเอง --^ อย่างหันมานะ ฉันไม่มีอะไรจะพูดกับนายทั้งนั้น แค่มองยังทำหน้าที่ไม่ถูกเลย อย่าเชียวนะ...

"นี่..." และพอเคลวินหันหน้ามาพูดกับฉันเท่านั้นละ

เพียววาวว!

ฉันก็รีบวิ่งขึ้นบันไดไปชั้นบนอย่างรวดเร็วราวกับหายใจไม่ปาน!

"อ้าว เฮ้!"

"..."

"อะไรของยัยนั่นนะ =_="

/ 7

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)